

penge et andet sted fra, og derfor kommer det til at spille en rolle for nogle andre områder.

Det tredje er, at det er en ustyrbart udgift, hvis vi bliver ved med at sige, at staten dækker med 50 pct., for så ved vi simpelt hen ikke, hvor mange penge vi år for år skal tage af budgettet. Og beløbet kan stige, og det vil igen komme til at gå ud over nogle andre kulturelle aktiviteter.

Kl. 20:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken til hr. Jørgen Poulsen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 20:28

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (RV):

Jeg skal sige, at vores ordfører er forhindret i at være til stede. Derfor skal jeg på Det Radikale Venstres vegne sige følgende:

Et flertal bestående af VKO vedtog i 2007 en ny refusionsordning for kommunernes tilskud til egnsteatre. Dette ændrede ordningen til en rammeaftale med varierende refusion fra år til år. Det Radikale Venstre advarede dengang og gør det også nu mod denne ændring, som flytter en betydelig budgetusikkerhed fra staten til kommunerne og som følge heraf samtidig sætter det enkelte egnsteater i en situation, hvor deres økonomi kan risikere at forringes drastisk, og hvor langtidspanlægning slås i stykker. Og langtidspanlægning flere sæsoner frem er nu engang arbejdsmæssige vilkår i teaterarbejdet; der skal aftales med forfattere, der skal hyres skuespillere og instruktører på forhånd – nu uden at vide, om der er penge til det. For staten er det småpenge helt ned i petitesseafdelingen, men for det enkelte egnsteater kan det handle om liv eller død. VKO's forringelse af de eksisterende egnsteatre er derfor mere en holdningsmæssig tilkendegivelse end en økonomisk nødvendighed.

I Det Radikale Venstre har vi stor tillid til, at kommunerne gør, hvad de kan, for at hjælpe teatrene, når staten løber fra sit kulturpolitiske ansvar. I dag er kommunerne efterhånden en langt større sikring af fundamentet for kulturpolitikken, end staten er. Men kommunernes økonomi presses jo af det selv samme VKO-flertal, som altså har mindsket sit engagement i forhold til det enkelte egnsteater. Derfor burde den hidtidige ordning aldrig have været lavet om.

Vi ønsker et sprudlende teaterliv i alle dele af Danmark, og vi har brug for dygtige egnsteatre,

som i mange tilfælde for alvor viser nye veje i teaterkunsten, og som er fyldt med spændende forestillinger, der gør teaterlivet i hele landet til kvalitet på ofte meget højt niveau. Derfor kan Det Radikale Venstre støtte dette beslutningsforslag.

Kl. 20:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken til hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 20:31

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Der er jo ikke megen tvivl om, at egnsteatrene bliver omgærdet med megen sympati også i den her debat. Og det er vel også rigtigt, at egnsteatrene, når de er bedst, på den ene side faktisk er i stand til at præsentere en fornøjelse, en udvikling inden for teaterkunsten i Danmark, som ikke nødvendigvis kommer alle mulige andre steder, og på den anden side er med til at bringe kulturelle oplevelser ud i hele Danmark, også i de dele af Danmark, som vi af mangel på bedre udtryk kalder Udkantsdanmark, selv om vi jo er nogle, der, når vi bor næsten derude, mener, at det er det her, der er udkant. Det er også med til at skabe en demokratisering af adgangen til kunst og kultur, som jeg tror er meget vigtig.

Det kan godt være, det er rigtigt, at man ikke sådan kan sammenligne bevillingen til Det Kongelige Teater og bevillingen til egnsteatrene, fordi det er to forskellige ting, og så vidt jeg erindrer, har alle Folketingspartier jo indgået en aftale om Det Kongelige Teaters økonomi, så den støtter vi jo naturligvis alle sammen. Så kan man bare sige, at det også kan være, det er derfor, den er lidt bedre – fordi vi alle har været med til det. Men selv om de ikke hænger sammen, sådan at man direkte kan sammenligne, tror jeg også, at forståelsen af, at en ikke uvæsentlig del af de statslige midler til kultur og kunst kommer til udbetaling i det storkøbenhavnske område, nok er afhængig af, at der er nogle bevillinger, som når ud i provinsen. Og i modsætning til nogle, som har deltaget i kulturdebatten på det sidste, deler jeg ikke opfattelsen af, at alt er sort ude i provinsen. Det viser egnsteatrenes succes vel i grunden også.

Det, som er kernen her og grunden til, at man har ændret på bevillingssystemet, tror jeg sådan set meget godt kom til udtryk i den konservative ordførers bemærkning om, at det jo var ustyrligt; det gav budgetusikkerhed. Denne budgetusikkerhed vil man gerne flytte ud i kommuner-